

SFÎNTA INVIERE A DOMNULUI

**Canonul Sâmbetei Mari, Sf. Utrenie,
Sf. Liturghie a Sf. Ioan Gură de Aur**

(Sfintele Paști) toate ale Praznicului: Ap. Fapte 1, 1-8; Ev. Ioan 1, 1-17

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. (de 12 ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție

unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi Strana: (cântă, pe glasul al 6-lea, sau citește)

CANONUL SÂMBETEI CELEI MARI

(Irmosul de două ori, Troparele pe 12, și apoi iar Irmosul)

Cântarea 1-a

Irmos: Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă s-a preaslăvit. **(de două ori)**

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne Dumnezeul meu, cântare de trecere și laudă de îngropare voi cânta Ție, Celui ce mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea Ta, și moartea și iadul cu moartea Ta ai omorât.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Sus pe scaun și jos în mormânt, cunoscându-Te cele mai presus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s-au cutremurat de moartea Ta; că mai presus de gând Te-ai văzut mort, Începătorule al vieții.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ca să umpli toate de slava Ta, Te-ai pogorât în cele de dedesubt ale pământului; că nu s-a ascuns de Tine ființa mea cea din Adam, și îngropându-Te m-ai înnoit pe mine, cel stricat, lubitorule de oameni.

(Și iar Irmosul) **Catavasia 1-a:** Pe Cel ce a acoperit cu valul mării oarecând pe prigonitorul tiran, sub pământ L-au ascuns feciorii celor mântuiți. Iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă s-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe Tine, Cel ce ai atârnat pe ape tot pământul fără ținere, văzându-Te făptura atârnat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, grăind: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne. (de două ori)

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Închipuirile îngropării Tale le-ai arătat, înmulțind vedeniile; iar acum, cele ascunse ale Tale văzute le-ai făcut cu dumnezeiască bărbăție și celor din iad, Stăpâne, care grăiesc: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Întinsu-Ți-ai palmele și ai împreunat cele depărtate de demult; iar cu înfășurarea giulgiului, Mântuitorule, și cu mormântul ai dezlegat pe cei legați, care grăiau: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

În mormânt și sub peceți Te-ai cuprins, Nemuritorule,

de bunăvoie; că puterea Ta Ți-ai arătat prin fapte, cu dumnezeiasca lucrare, celor ce cântă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne, iubitorule de oameni.

Catavasia a 3-a: Pe Tine, Cel ce ai atârnat pe ape tot pământul fără ținere, văzându-Te făptura atârnat în locul Căpățânii, de multă spaimă a fost cuprinsă, grăind: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Strana: (cântă)

Sedealna Sâmbetei celei Mari, glasul 1, însăși Podobia

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii păzindu-l, morți s-au făcut de strălucirea Îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te slăvim, pierzătorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt, la unul Dumnezeuul nostru.

Slavă..., și acum..., **tot aceasta**

Cântarea a 4-a

Irmos: Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic. **(de două ori)**

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Astăzi ai sfințit ziua a șaptea, pe care o ai binecuvântat întâi cu încetarea lucrărilor; că toate le prefaci și le înnoiești, odihnindu-Te, Mântuitorul meu, și iarăși zidindu-ne.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Biruind Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tău de la trup s-a despărțit; că a rupt amândouă legăturile: a morții și a iadului, cu puterea Ta, Cuvinte.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s-a amărât văzându-Te om îndumnezeit rănit de bătăi și Atotputernic; și de înfricoșătorul Tău chip a rămas fără glas.

Catavasia a 4-a: Smerenia Ta cea dumnezeiască pe Cruce, mai înainte văzând-o Avacum, spăimântându-se a grăit: Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, unindu-

Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Cântarea a 5-a

Irmos: Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut spre noi pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o dis-de-dimineată a grăit: „Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura. (de două ori)

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Înnoiești pe pământenii, Ziditorule, făcându-Te pământean; și giulgiul și mormântul arată taina ce este întru Tine, Cuvinte; că sfetnicul cel cuvios înseamnă sfatul Celui ce Te-a născut, Care m-a înnoit în Tine cu mare cuviință.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Prin moarte ai prefăcut omorârea, prin îngropare stricăciunea; că nesticăcios ai făcut trupul pe care l-ai luat, cu dumnezeiasca cuviință făcându-l nemuritor; că trupul Tău, Stăpâne, n-a văzut stricăciune; nici sufletul Tău n-a rămas în iad, care este lucru necuvenit.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Leșind, Ziditorul meu, din ceea ce nu știe de bărbat, și fiind împuns cu sulița în coastă, din aceea ai făcut înnoire Evei făcându-Te Adam, adormind mai presus de fire, cu somn făcător de viață, și ridicând viața din somn și din stricăciune, ca un Atotputernic.

Catavasia a 5-a: Lumina cea neînserată a dumnezeieștii arătării Tale, Hristoase, care s-a făcut spre noi, pentru milostivirea Ta, Isaia văzând-o, dis-de-dimineată a grăit: „Învia-vor morții și cei din morminte se vor scula, și toți cei de pe pământ se vor bucura”.

Cântarea a 6-a

Irmos: Prins a fost Iona, dar n-a fost ținut în pântecul chitului; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o. (de două ori)

Stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Omorât ai fost, dar nu Te-ai despărțit, Cuvinte, de trupul pe care l-ai luat; că de s-a și stricat Templul Tău în vremea pătimirii, unul era ipostasul Dumnezeirii și al trupului Tău; că în amândouă unul ești, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu și Om.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Greșeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iar nu ucigătoare de Dumnezeu. Că deși a pățimit firea trupului Tău celui de țărână, Dumnezeirea a rămas fără patimă; că stricăciunea cea din Tine o ai prefăcut în nesticăciune, și din Înviere ai arătat izvorul vieții celei nesticăcioase.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărățit-a iadul peste neamul omenesc, dar n-a rămas în veci; că Tu, Puternice, fiind pus în groapă, cu palma cea începătoare de viață ai rupt încuietorile morții; și ai propovăduit celor ce dormeau acolo din veac, izbăvirea cea nemincinoasă, făcându-Te, Mântuitorule, Cel dintâi sculat din morți.

Catavasia a 6-a: Prins a fost Iona, dar n-a fost ținut în pântecul chitului; că al Tău chip purtând, al Celui ce ai pățimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară din fiară a ieșit și a grăit străjerilor: Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, mila voastră ați părăsit-o.

Strana: (apoi cântă Condacul și citește Icosul)

CONDACUL Sâmbetei celei Mari, glasul al 6-lea

Cel ce a încuiat adâncul S-a văzut mort și, cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-Se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și strigând: Aceasta este Sâmbăta cea prea binecuvântată, în care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

ICOS

Cel ce cuprinde toate S-a înălțat pe Cruce, și se tânguiește toată zidirea, văzându-L spânzurând gol pe lemn; soarele și-a ascuns razele, și stelele și-au tănuit

lumina, și pământul cu multă frică s-a clătinat, marea a fugit și pietrele s-au despicat, și morminte multe s-au deschis, și trupuri de sfinți bărbați s-au sculat; iadul jos a suspinat, și iudeii s-au sfătuit să hulească Învierea lui Hristos. Iar femeile au grăit: Aceasta este Sâmbăta cea preabinecuvântată, în care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Strana: (cântă pe glasul al 6-lea)

Cântarea a 7-a

Irmos: Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat. (de două ori)

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Rănit-u-s-a iadul, primind în inima sa pe Cel ce a fost rănit în coastă cu sulița, și a suspinat topindu-se de focul cel dumnezeiesc, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Bogat este mormântul, că, primind în sine pe Făcătorul ca pe un adormit, s-a arătat dumnezeiască vistierie de viață, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

După obiceiul pentru cei morți, a primit punerea în mormânt Viața tuturor, și a arătat mormântul izvor al învierii, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Una este Dumnezeirea lui Hristos în iad și în mormânt și în Eden nedespărțită, împreună cu Tatăl și cu Duhul, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Catavasia a 7-a: Negrăită minune! Cel ce a izbăvit în cuptor pe evlavioșii tineri din văpaie, în mormânt

este pus mort fără suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule, și să se clatine temeliiile pământului. Că, iată, este socotit între cei morți Cel ce locuiește în înălțime, și în mormânt mic ca un străin este primit. Pe Care tineri binecuvândați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii. (de două ori)

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stricatu-s-a Templul cel preacurat, dar a ridicat cortul cel căzut, căci al doilea Adam, Cel ce locuiește în înălțime, S-a pogorât la Adam cel dintâi, până la cămările iadului. Pe Care tineri binecuvândați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Încetat-a îndrăzneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimateea s-a arătat inimos, că văzând mort și gol pe Dumnezeu cel peste toate, L-a cerut și L-a îngropat grăind: Tineri binecuvândați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

O, minune nouă! O, bunătate! O, nespusă răbdare! Că de bunăvoie se pecetluiește sub pământ Cel ce locuiește în înălțime, și este hulit Dumnezeu ca un înșelător. Pe Care tineri binecuvândați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-l și preaînălțându-l întru toți vecii.

(Și iar Irmosul) **Catavasia a 8-a:** Spăimântează-te înfricoșându-te, cerule, și să se clatine temeliiile pământului. Că, iată, este socotit între cei morți Cel ce locuiește în înălțime, și în mormânt mic ca un străin este primit. Pe Care tineri binecuvândați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu te tângui, pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța în slavă ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc. (de două ori)

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Întru străină nașterea Ta scăpând de dureri, mai presus de fire m-am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu, văzându-Te mort fără suflare, mă sfâșii cumplit cu sabia întristării. Dar Te scoală, ca să fiu mărită.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Mă acoperă pământul voind Eu, dar se înfricoșează portarii iadului văzându-Mă, Maică, îmbrăcat cu haina sângerată a izbândirii; că, ucigând ca un Dumnezeu pe vrăjmași cu Crucea, iarăși voi învia și te voi mări.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Să se bucure făptura, să se veselească toți pământenii, că vrăjmașul, iadul, s-a prădat; femeile cu miruri să iasă în întâmpinare, că izbăvesc pe Adam și pe Eva cu tot neamul, și a treia zi voi învia.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

(Și iar Irmosul) **Catavasia a 9-a:** Nu te tângui, pentru Mine, Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine, Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sămânță; că Mă voi scula și Mă voi preaslăvi și voi înălța în slavă ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste pe tine neîncetat te măresc.

Apoi

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de

moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

Troparul Sâmbetei celei Mari, glasul al 2-lea

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție! (se încheie lung, melodios)

Ectenia întreită scurtă

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (aici se pomenește și cărmuirea țării, ținând seamă de îndrumările Sfântului Sinod), pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri cei întru Hristos și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Părinte, binecuvintează!

Otpustul mic

Preotul: Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și pentru ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un Bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri

...

Strana: Amin.

UTRENIA ÎNVIERII

(Cu puțin timp înainte de miezul nopții, aproape de ora 12, preotul aprinzând, de la candela de deasupra sfintei mese, o făclie mai mare și frumos împodobită, iese cu ea printre sfintele uși și înalță făclia cu ambele mâini și rostește cu glas mare chemarea)

Preotul: Veniți de primiți lumină! (de trei ori)

(Credincioșii își aprind lumânările de la făclia preotului; apoi, preotul, după ce a lăsat făclia, ia Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și iese printre sfintele uși, iar înaintea lui merg paracliserii și cântăreții, purtând icoana Învierii, cădelnița și sfeșnice/făclii aprinse, și se îndreaptă spre ieșirea bisericii, cântând toți pe glasul al 6-lea)

Strana: Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi pe pământ ne învrednicește cu inimă curată să Te slăvim.

(Ies toți credincioșii afară, iar în biserică rămâne doar cel care trebuie să aprindă candelile și sfeșnicele, și închide ușile bisericii. Apoi, afară, din fața mesei pregătită după rânduială)

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. (de trei ori)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte!

(și citește Sf. Ev. de la Liturghia Sâmbetei celei Mari, Ev. Matei (28, 1-16): „În vremea aceea, după ce a trecut sâmbăta, când se lumina...”)

(Apoi, după citirea Sfintei Evanghelii)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de două ori)

Preotul (rostește Stihul 1): Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. (Psalm 67: 1)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul (rostește Stihul 2): Precum se stinge fumul să se stingă; precum se topește ceara de la fața focului. (Psalm 67: 2)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul (rostește Stihul 3): Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească. (Psalm 67: 2-3)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul (rostește Stihul 4): Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea. (Psalm 117: 24)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul: Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând.

Strana (cântă sfârșitul): Și celor din morminte viață dăruindu-le.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-înșea, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni... (aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, preotul înaintează în fața ușilor închise ale bisericii. Ține Sfânta Cruce în mâna dreaptă și, cu fața spre uși, rostește:

Preotul: Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Cel dinăuntru bisericii: Cine este Acesta, Împăratul slavei?

Preotul: Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război, Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Se face așa de trei ori, apoi se deschid ușile.

(Încep iarăși să sune clopotele și să bată toaca și se intră în biserică, în aceeași ordine ca și la ieșire.)

Apoi se cântă pe glasul 1

CANONUL ÎNVIERII

(Irmosul de două ori, prima oară de către Preot; Troparele pe 12, și apoi iar Irmosul)

Cântarea 1-a

Irmos: Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne curățăm simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a Învierii și, cântându-l cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: Bucurați-vă!

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure, și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

(Apoi iar Irmosul) **Catavasia 1-a:** Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 3-a

Irmos: Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din mormântul lui Hristos, Care a izvorât Izvorul nestrăcămării, întru Care ne întărim. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul, și pământul, și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască

toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat. Răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine; Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, în Împărăția Ta.

Catavasia a 2-a: Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă făcută cu minuni, ci din Izvorul nesticăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

Ipacoi, glasul al 4-lea

Venit-au mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria, și, găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la Înger: Pentru ce căutați, printre cei morți, ca pe un

om, pe Cel ce este întru Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare! Alergați și vestiți lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Strana: (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 4-a

Irmos: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe Îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca un Atotputernic. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Prunc de parte bărbătească, ce se naște întâi, fost-a Hristos; iar ca om S-a numit, Mielușel neprihănit, ca Unul ce n-a suferit întinăciune, Paștile noastre, și ca Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a chemat.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ca un mieluşel de un an, Hristos, Cununa cea binecuvântată de noi, de bunăvoie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși din mormânt a strălucit nouă frumos, Soarele dreptății.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca un Atotputernic.

Catavasia a 4-a: La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe Îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel Atotputernic.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. **(de trei ori)**

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 5-a

Irmos: Să mergem dis-de-dimineată și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind. (de două ori; prima oară Preotul)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, la lumină au ieșit, Hristoase, bucurându-se, și laudând Paștile cele veșnice.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Catavasia a 5-a: Să alergăm dis-de-dimineată și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte

călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că s-a sfințit și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 6-a

Irmos: Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile fecioriei prin nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile Raiului.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită, ca un Dumnezeu, pe Tine Însuți aducându-Te de voie Tatălui, ai ridicat pe Adam, împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Catavasia a 6-a: Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

(apoi cântă Condacul și citește Icosul)

CONDACUL PAȘTILOR, glasul al 8-lea

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cela ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă! Și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce dai celor căzuți ridicare.

ICOSUL

Pe Soarele cel mai înainte de soare, Care a apus oarecând în mormânt, întâmpinatu-L-au către

dimineață, căutându-L, ca pe o zi, mironosițele femeii și una către alta strigau: O, prietenelor, veniți să ungem cu miresme Trupul cel de viață purtător și îngropat, Trupul care a înviat pe Adam cel căzut, Care zace în mormânt. Să mergem, să ne grăbim, ca și magii să ne închinăm și să aducem miruri în loc de daruri, Celui ce nu în scutece, ci în giulgiu a fost înfășurat, și să plângem și să strigăm: O, Stăpâne, scoală-Te, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

SINAXAR

În Sfânta și Marea Duminică a Paștilor prăznuim Învierea cea dătătoare de viață a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Stih: Hristos pogorând la luptă cu iadul, singur, După ce a luat pradă multă de biruință, S-a ridicat. A Cărui slavă și putere este în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă pe glasul al 2-lea

Preotul: Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfânta Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Strana: Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfânta Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învieri a lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea; totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi,

cu moartea pe moarte a stricat. (de două ori)

Apoi se cântă Stihira pe glasul al 6-lea

Preotul: Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Strana: Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă. (de două ori)

Apoi Strana: (cântă pe glasul 1)

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nescricăciunii, Cel ce este singur binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preaslăvit. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Femeile, cele de Dumnezeu înțelepțite, cu miruri către Tine au alergat; și, bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeuului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; și Paștile cele de taină ucenicilor Țăi, Hristoase, le-au binevestit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți, veșnice; și, săltând, laudăm pe Pricinuitoarul, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților, și preaslăvit.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai-nainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, în care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Catavasia a 7-a: Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nescricăciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preaslăvit.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte

călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită: a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 8-a

Irmos: Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Hristos a înviat din morți!

Veniți, din rodul cel nou al viței, al dumnezeieștii veselii, în ziua cea vestită a Învierii, Împărăției lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu, în veci.

Stih: Hristos a înviat din morți!

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi. Că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, și de la mare și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Stih: Preasfântă Treime, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Părinte Atotțitorule și Cuvinte și Duhule, Fire ceea ce ești una în trei ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine Te binecuvântăm întru toți vecii.

Catavasia a 8-a: Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit Împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 9-a

Stih: Îngerul a strigat celei pline de dar: Curată Fecioară, bucură-te! Și iarăși zic: bucură-te! Că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt. (de două ori; prima oară de către Preot)

Stih: Mărește, suflete al meu, pe Cel ce a înviat a treia zi din mormânt, pe Hristos, Dătătorul de viață.

Irmos: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pățimit de bună voie, și S-a îngropat, și a înviat a treia zi din mormânt.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paștile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatele lumii.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

[Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Deșteptat-ai, după ce ai adormit, pe cei morți din veac, răcnind împărătește ca un leu din Iuda.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Magdalena Maria, a alergat la mormânt și pe Hristos văzându-L, ca pe un grădinar L-a întrebat.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Înger strălucitor către femei a strigat: Nu mai

plângeți, că Hristos a Înviat.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Ia tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Stih: Hristos a înviat, Cel ce a călcat moartea și pe morți i-a ridicat. Popoare, veseliți-vă!

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

Stih: Astăzi toată făptura se veselește și se bucură, că Hristos a înviat și iadul a prădat.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.

Stih: Astăzi a prădat iadul, Stăpânul, Cel ce a ridicat pe cei legați, pe care-i avea din veac, cumplit ținuți întru sine.

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Ia tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

În loc de: Slavă...

Stih: Mărește, sufletul meu, Stăpânirea cea în trei ipostasuri și nedespărțită Dumnezeire.

O, dumnezeiescul! O, iubitul! O, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase. Pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, ne bucurăm.

În loc de: Și acum...

Stih: Bucură-te, Fecioară, bucură-te! Bucură-te, binecuvântată! Bucură-te, preamărită! Că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt!

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat,

în ziua cea neînserată a Împărăției Tale.]

Catavasia a 9-a: Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Ectenia Mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

LUMINÂNDA, glasul al 3-lea, însăși Podobia

Preotul: Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzându-o; Paștile nesticăciunii, lumii de mântuire.

Strana: Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzându-o; Paștile nesticăciunii,

lumii de mântuire.

Slavă..., Si acum...

Cu trupul adormind , ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzându-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire.

LAUDELE (citit)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Stihirile Învierii, pe 4, glasul 1

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Lăudăm Hristoase, Pătimirea Ta cea mântuitoare și slăvim Învierea Ta.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută.

Cel ce răstignire ai răbdat și moartea ai stricat și ai înviat din morți, împacă viața noastră, Doamne, ca un singur Atotputernic.

Stih: Lăudați-l pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Cel ce iadul ai prădat și pe om l-ai înviat cu Învierea Ta, Hristoase, învrednicește-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm și să Te slăvim.

Stih: Lăudați-l pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Pogorârea Ta cea cu dumnezeiască cuviință slăvind-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară și nedespărțit ai fost de Tatăl; pătimit-ai ca un om și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea, Doamne, slavă Ție!

Stihurile Paștilor, pe 4, glasul al 5-lea

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat. Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se stinge fumul să se stingă; precum se topește ceara de la fața focului.

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale Învierii lui Hristos. Veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosițele femei, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au Înger pe piatră șezând; și acela, grăind către dânsese, așa zicea: Ce căutați pe Cel viu printre morți? Ce plângeți pe Cel nesticăcios, ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, vestiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrățișăm! O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi din mormânt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: Vestiți Apostolilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Paștilor, glasul al 5-lea

Ziua învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea, și unul

pe altul să ne îmbrățișăm. Să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate pentru Înviere. Și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Apoi Preotul: (citește)

Cuvânt de învățătură al Sf. Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului (397-404; +407):

„De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască! De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască, nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit. De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și acelaia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește; și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru; și cei dintâi, și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței, împărtașiți-

vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad. Umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia, a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos: amărātu-s-a că s-a stricat. S-a amărât, că a fost batjocorit; s-a amărât, că a fost omorât; s-a amărât, că s-a surpat; s-a amărât, că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit; a primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul tău? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. Înviat-a Hristos și au căzut diavoli. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.”

Strana: (cântă)

Troparul Sf. Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea

Din gura ta ca o văpaie de foc strălucind harul, lumea a luminat, vistieriile ne iubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Deci, prin cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul Hristos-Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

(apoi dacă se mai spun)

Ectenia întreită

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

...

Apoi Ectenia cererilor și plecarea capetelor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră...

Strana: Doamne, miluiește.

...

Preotul: Pace tuturor

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că al Tău este a ne milui...

Strana: Amin.]

Otpustul Pascal:

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfântă și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând.

Strana: Și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun și de lubitor oameni.

Strana: Amin.

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Și ne-a dăruit nouă viață veșnică. Închinămu-ne Învierii Lui celei de a treia zi.

Toți(cântă): Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

SFÂNTA LITURGHIE a Sfântului Ioan Gură de Aur

Preotul: Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le. (de două ori)

Preotul (rostește Stihul 1): Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. (Psalm 67: 1)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Preotul (rostește Stihul 2): Precum se stinge fumul să se stingă; precum se topește ceara de la fața focului. (Psalm 67: 2)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Preotul (rostește Stihul 3): Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească. (Psalm 67: 2-3)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Preotul (rostește Stihul 4): Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea. (Psalm 117: 24)

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Preotul: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Preotul: Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Strana: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dându-le.

Preotul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând.

Strana (cântă sfârșitul): Și celor din morminte viață dându-le.

Apoi se continuă cu rânduiala obișnuită a Sfintei Liturghii a Sf. Ioan Gură de Aur.

În loc de Antifoanele obișnuite se cântă Antifoanele la Duminica Paștilor:

Antifonul întâi, glasul al 2-lea (Psalm 65:1-3)

Stih 1: Strigați Domnului tot pământul.

Stihira: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Stih 2: Cântați numelui Lui, dați slavă laudei Lui.

Pentru rugăciunile...

Stih 3: Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor linguși vrăjmașii Tăi.

Pentru rugăciunile...

Stih 4: Tot pământul să se închine Ție, și să cânte Ție, să cânte numelui Tău.

Pentru rugăciunile...

Slavă..., și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi.

Antifonul al doilea, glasul al 2-lea (Psalm 66: 1-3, 6)

Stih 1: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne

binecuvintează.

Stihira: Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe noi, cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Stih 2: Luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.
Mântuiește-ne pe noi...

Stih 3: Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.

Mântuiește-ne pe noi...

Stih 4: Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate.

Mântuiește-ne pe noi...

Slavă..., și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu...

Antifonul al treilea, glasul 5 (Psalmi 67: 1, 3; 117: 24)

Stih 1: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Troparul, glasul al 5-lea: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Stih 2: Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de la fața focului.

Hristos a înviat din morți...

Stih 3: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Hristos a înviat din morți...

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

La Vohod în loc de: „Veniți să ne închinăm...”, se cântă Isodiconul Praznicului (Psalm 67:27):

Stih: În biserici binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel.

Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia.

Troparele și Condacele

Troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Slavă Tatălui...

Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venit-au mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria, și, gășind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la Înger: Pentru ce căutați, printre cei morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru Lumina cea pururi fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare! Alergați și vestiți lumii că a înviat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Și acum și pururea...

Preotul (cântă în sfântul altar): Condacul Paștilor, glasul al 8-lea:

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă! Și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți ridicare.

În loc de „Sfinte Dumnezeule...” se cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia!

În loc de Axionul: „Cuvine-se cu adevărat...”, se cântă Axionul la Învierea Domnului, glasul al 5-lea:

Ingerul a strigat celei pline de har, Curată Fecioară, bucură-te! Și iarăși zic: bucură-te! Că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt, și pe morți i-a ridicat. Veseliți-vă, popoarelor! Luminează-te, luminează-te, noue

Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

În loc de „Bine este cuvântat Cel ce vine...” se cântă: Hristos a înviat din morți...

În timpul împărtășirii credincioșilor se cântă: Hristos a înviat din morți...,

și Chinonicul Paștilor: Trupul lui Hristos primiți..., repetându-se până se împărtășesc toți.

În loc de „Am văzut Lumina cea adevărată...” se cântă: Hristos a înviat din morți...

În loc de „Să se umple gurile noastre...” se cântă: Hristos a înviat din morți... În loc de „Fie numele Domnului binecuvântat...” se cântă: Hristos a înviat din morți... (de trei ori)

La Otpust (sfârșitul slujbei) în loc de:

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule...,

(și Strana: Slavă Tatălui...,) se zice:

Preotul: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând.

Strana: Și celor din morminte viață dăruindu-le.

La sfârșitul slujbei, după ultimul Amin, se cântă: Hristos a înviat din morți... (de trei ori)

